

Vad vill KAF?

**Kommunistiska
Arbetsföreningen**

Introduktion

Kommunistiska Arbetarföreningen (KAF), vill organisera den svenska arbetarklassen för att ta makten från den härskande klassen – borgerskapet. Dagens missförhållanden orsakas och förvärras av det kapitalistiska systemet. Arbetarklassen sliter dagarna i ända och skapar den samhälleliga rikedom, medan kapitalisterna lägger beslag på den absoluta huvuddelen av denna rikedom. Denna stöld garanteras genom borgarklassens *diktatur*, d.v.s. kapitalisternas faktiska kontroll av staten som är dess våldsapparat. I denna process förstörs ständigt människor och natur för att omåttligt berika en liten minoritet.

Kommunistiska Arbetarföreningen bygger vidare på den grundläggande analys av samhällsutvecklingen, som presenterades för första gången i det "Kommunistiska Manifestet" från 1848 och som skrevs av Karl Marx och Friedrich Engels. KAF vill se att det kapitalistiska klassamhället ersätts av ett kommunistiskt klasslöst samhälle, fritt från all utsugning och förtryck. För att nå dit måste borgarklassen besegras i en väpnad revolution och arbetarmakt upprättas. Denna arbetarmakt, som kallas proletariats diktatur, är nödvändig på vägen till det klasslösa samhället. De socialistiska revolutionerna under 1900-talet, inklusive Oktoberrevolutionen 1917 och den kinesiska revolutionen 1949, har bekräftat att det här revolutionära perspektivet inte är utopiskt utan realistiskt och nödvändigt.

Erfarenheterna från klasskampen har visat på nödvändigheten av ett kommunistiskt parti. KAF förbereder ett parti som ska leda arbetarklassen till makten i samhället genom att undertrycka borgarklassen och att expropriera deras egendom. Ett sådant parti måste bli arbetarklassens och de arbetande massornas ledning. Partiet ska utveckla och förtjäna denna roll genom att kämpa för arbetarklassens intressen, främst på stora arbetsplatser och i proletära bostadsområden.

I denna broschyr tar vi upp en del av KAF:s grundläggande ståndpunkter, som är baserade på lärdomar från 175 års revolutionär verksamhet.

Varför är vi maoister?

KAF ingår i den revolutionära tradition som representeras av Karl Marx, Friedrich Engels, Vladimir Lenin och Mao Zedong. KAF är den enda organisation i Sverige som korrekt värderar Mao Zedongs bidrag och som anser att hans verksamhet bidrog till en väsentlig utveckling av Marx och Lenins läror, vad vi i dagligt tal kallar ”maoism”.

Vad är då maoismen idag? Den innehåller och utvecklar marxismens och leninismens teorier, men bidrar dessutom erfarenheterna från den kinesiska revolutionen, till och med kulturrevolutionen, som representerar höjdpunkten av den kommunistiska rörelsens utveckling hittills.

Mao Zedong och Kinas Kommunistiska Parti (KKP) tog från mitten av 1950-talet upp ett resolut försvar av kommunismens principer i kamp mot den borgerliga linje som med Chrusjtjovs maktövertagande i Sovjetunionen fick stort inflytande i den världskommunistiska rörelsen.

Det rörde sig om sådana grundläggande frågor som:

- Är en fredlig övergång till socialismen möjlig?
- Vilken roll spelar de borgerliga parlamenten?
- Synen på klasser och klasskamp i de socialistiska länderna.
- Synen på den amerikanska imperialismen och imperialismen i allmänhet.
- Betydelsen av de undertryckta folkens och nationernas revolutionära kamp.

I samtliga fall bekämpade KKP Sovjetunionens revisionistiska linje, i vad som nu kallas ”Den stora polemiken”.

Som en följd av lärdomarna i denna kamp och den fortsatta urartningen av socialismen i Sovjetunionen till en stat som stod för socialism i ord men imperialism i handling, samt klasskampens utveckling i det då socialistiska Kina, tog Mao Zedong initiativet till Kulturrevolutionen. Den var ett försök att hindra borgarklassens maktövertagande i Kina.

Denna väldiga kamp mellan de revolutionära krafterna och den nya borgarklassen, var något nytt i de proletära revolutionernas historia. Det var en fortsättning av revolutionen under socialistiska förhållanden och ett försök att besegra den nya borgarklassen som växt fram i den socialistiska statens och i delar av kommunistpartiets ledning. Kulturrevolutionen segrade inte, i slutändan vann borgarklassen i Kina, liksom den gjort tidigare i Sovjetunionen. Maoismen är ensam om att klassmässigt analysera denna utveckling och visa på en väg framåt nästa gång en socialistisk revolution genomförs.

De befintliga partier som kallar sig ”kommunistiska” i Sverige har inte lärt sig av historien utan för idag en politik som kommer att upprepa tidigare misstag genom att ge sig in i historiska återvändsgränder.

- Kommunistiska Partiet (K) har en utpräglad vänster-reformistisk praktik. De är inne på samma stickspår som Vänsterpar-

tiet, inklusive de nya utbrytarorganisationerna. Reformismen har gjort total bankrutt i Sverige. Nästan alla reformer, som arbetarklassen tidigare har tillkämpat sig, har nyliberalismen undergrävt.

- Sveriges Kommunistiska Parti (SKP) härstammar historiskt från den felaktiga politik som utvecklades i Sovjetunionen. De har inte lärt någonting. Deras version av "socialism" leder till ett återupprepande av det sovjetiska partiets totala misslyckande. Partiet är, liksom K och RKP, en ivrig motståndare till maoismen.
- Revolutionära Kommunistiska Partiet (RKP) bygger på trotskismens felaktiga och misslyckade idéer, som aldrig någonsin har lett till någon revolution.

Ett nytt kommunistiskt parti måste återskapas

Kommunistiska Arbetarföreningen har ställt det som sin uppgift att återskapa ett revolutionärt kommunistiskt parti, en organisation av revolutionärer som kan förvandla arbetarklassens spontana kamp till en verklig klasskamp för socialismen. Varför är detta så viktigt?

Historien visar att där arbetarklassen har haft ett verkligt kommunistiskt parti som haft grepp om den marxistiska teorin och kunnat omsätta den i praktiken, där har kampen givit resultat. Där partiet förfallit har de uppnådda segrarna gått förlorade och där partiet varit dåligt eller saknats har kampen inte givit resultat och misslyckats. Det är alltså livsviktigt för den svenska revolutionen att det på nytt bildas ett revolutionärt kommunistiskt parti för att kunna genomföra arbetarklassens långsiktiga och grundläggande strävanden.

Kommunistiska Arbetarföreningen vill ena dessa krafter runt om i landet för att bilda ett revolutionärt kommunistiskt parti. Arbetarklassens intressen kan endast sammanfattas och uttryckas

och föras framåt genom ett sådant parti. Enheten måste baseras på marxismen-leninismen-maoismens principer. Dessa principer har KKP sammanfattat i Den Stora Polemiken samt tillägg grundade på Kulturrevolutionens erfarenheter.

Det är viktigt att dra lärdomar och erfarenheter från revolutioner och socialistiska rörelser, såväl som nederlag i denna klasskamp. Så länge det finns klasskamp utanför partiet, kommer det även att finnas klasskamp inom partiet. Detta återspeglas som en kamp mellan olika idéer. En riktig politik kan endast komma fram i en sådan kamp så länge partiets demokratiska liv fungerar och partiet kämpar för och med massorna.

”Masslinjen” är en viktig maoistisk metod för att leda och lära av de arbetande massorna. Den kan väldigt kortfattat beskrivas som:

1. Ta de arbetande massornas spridda och osystematiska idéer.
2. Koncentrera dessa idéer till en korrekt politik som kan föra den revolutionära kampen framåt.
3. Ta denna linje tillbaka till massorna och led kampen på denna grund. Samla återigen massornas idéer och fortsätt processen.

Illusioner om den borgerliga demokratin och därmed sammanlänkad reformism är särskilt djupgående i Sverige, och måste ständigt bekämpas ideologiskt och politiskt. Det är följden av cirka 150 år av starka reformistiska strömningar kopplat med en svag revolutionär rörelse. Kampen mot reformismen kommer att pågå under en mycket lång tid och är en förutsättning för en revolution och för ett därpå följande segerrikt socialistiskt utveckling.

Detta illustreras i dagens läge av utbrytningarna från Vänsterpartiet. När Vänsterpartiet stödjer en sionistisk tvåstatspolitik i Palestina, stödjer Sveriges NATO-medlemskap och accepterar amerikanska trupper och baser i Sverige, har gränsen passerats för vad många medlemmar i Vänsterpartiet kan acceptera. Utbrytningen

karaktäriseras dock av en fortsatt reformism och en vänster-socialdemokratisk linje under något radikalare paroller.

Socialdemokraterna och Vänsterpartiet är borgerliga partier som är beredda att göra allt för att främja borgerliga intressen. Trots sina röda färger försvarar de tappert kapitalismen och kämpar därmed på borgarklassens sida – emot arbetarklassen. Deras politiska representanter har samma slags karriäristiska privatintressen som andra borgerliga politiker, och samma slags intima band med borgarna. Kommunisternas mål är tvärtom inte att bli borgerliga språkrör, inte att vinna riksdagsplatser och regeringstabetter, utan arbetarklassens maktövertagande och uppbyggandet av en ny proletär stat som ett klassverktyg på den långa vägen mot ett klasslöst kommunistiskt samhälle. All erfarenhet visar att detta endast kan ske genom en väpnad revolution. Om partiet glömmer kampen för en socialistisk revolution och endast sysslar med näraliggande dagskrav, upphör det att vara kommunistiskt och blir ett reformistiskt svansparti i borgarklassens tjänst.

Konkret gäller det att idag att vinna över och övertyga arbetarklassen om socialismens och kommunismens nödvändighet. Det här kräver att kommunister aktivt deltar i klasskampen och ger arbetarklassen korrekt ledning, så att den kommunistiska linjen kan bevisas i praktiken inför de arbetande massorna. Det kräver dessutom att kommunister aktivt skolar arbetarklassen ideologiskt och för samman arbetarklassen med marxismen. Ett kommunistiskt parti behövs för att föra, leda och utveckla den här kampen på nationell nivå. Internationellt kommer ett sådant parti att stödja kampen för den socialistisk revolutionen i alla kapitalistiska länder och den nationella befrielsekampen, som ett steg på vägen mot socialism, i alla förtryckta länder och nationer.

I denna kamp kan kommunisterna, beroende på situationen, utnyttja ett aktivt deltagande i borgarklassens valbedrägeri i avsikt att visa klassen valens och riksdagens sanna karaktär. Detta kommer alltid att vara underordnat masskampen utanför riksdagen och

inte tvärtom. Ett verkligt revolutionärt kommunistiskt parti måste återupprättas i Sverige. Detta är i dagsläget huvuduppgiften för alla som vill kalla sig för kommunister.

Det framtida socialistiska Sverige

Socialism har tidigare existerat i bland annat Sovjetunionen och Kina. Erfarenheterna från dess upprättandet, utvecklandet och sedan nederlagen är ovärderliga. Denna utveckling måste tjäna som ett negativt och varnande exempel. Samtidigt måste dagen kommunister lära av alla positiva erfarenheter från denna kamp. När socialismen en gång införs i Sverige börjar vi inte från noll, som pionjärerna i Sovjetunionen en gång tvingades till.

Socialism innebär att arbetarklassen tar över makten och bygger en ny sorts stat som härskande klass – ett blandat statligt, kommunalt och kooperativt ägande – av merparten av produktionsmedlen samt att en planerad produktion för folkets behov inleds. Ett socialistiskt Sverige kommer att utgå från de inhemska, konkreta förhållandena liksom de historiska traditionerna.

Garantier för den framtida utvecklingen kan aldrig lämnas. Klasskampen fortsätter under socialismen för att ständigt öka arbetarklassens makt och stoppa den spontana framväxten av borgerlig ideologi och politik. Alla garanteras ett arbete. Löneskillnader skall minskas och arbetstiden kan förkortas. En välutbildad arbetarklass har stora möjligheter att bryta upp den tidigare arbetsdelningen bit för bit. Motsättningarna mellan intellektuellt och manuellt arbete, man och kvinna, stad och landsbygd med mera kan arbetas bort. I kampen för att motverka byråkratin, liksom i kampen för att bekämpa borgerliga, rasistiska och kvinnofientliga idéer, som bygger på människors förtryck av andra människor, måste den socialistiska staten lita till omfattande diskussioner och de demokratiska folkliga massrörelserna i första hand. De revolutionära organ som

arbetarklassen byggt upp under kampen för att införa socialismen måste också i fortsättningen kontrollera byråkratin och staten och vakta över antisocialistiska och antidemokratiska tendenser.

Det kommunistiska partiet kan bara leda den proletära statsmakten i kraft av proletariatets fortsatta frivilla stöd och aktiva medverkan. Det kommunistiska partiet får därför ingen lagbestämd särställning. Denna särställning måste oavbrutet erövrats genom en korrekt politik och tillämpning av masslinjen.

I arbetarklassens stat garanteras de demokratiska fri- och rättigheterna i grundlagen, det vill säga yttrande-, tryck-, mötes-, organisations- och religionsfrihet samt fri strejkrätt. Dessa friheter innefattar dock inte rätten att utsuga, förtrycka eller förnedra andra människor. Varken pornografi eller rasistisk litteratur ingår i tryckfriheten. Likaså är sammanslutningar som organiserar väpnad kontrarevolution, eller som tidigare stött en ockupationsmakt, förbjudna. Propaganda mot socialismen och dess störtande är tillåten. Men proletariatets statsmakt kommer att slå ned varje väpnad kontrarevolution med våld.

Nationella minoriteters och invandrargrupperns rätt att bevara sina språk, kultur och andra nationella särdrag garanteras i grundlagen. Den samiska nationen tillerkänns alla nationella rättigheter, inklusive rätten att, om den så önskar, upprätta autonomi eller avskilja sig som egen stat.

Produktionsmedlen, med undantag för samhällets gemensamma infrastruktur, förvaltas av de arbetande själva genom arbetarråd på varje arbetsplats. Företagsledning väljs av arbetarråden och kan avsättas närsomhelst. Liksom alla andra funktionärer ska företagsledning och tjänstemän regelbundet delta i produktionen. Det måste medvetet eftersträvas att varje människas arbete ska vara en kombination av manuella och intellektuella arbetsuppgifter.

Eftersom klasskampen fortsätter under socialismen, och det kommunistiska partiet aldrig kan omfatta hela klassen, måste massornas initiativ uppmuntras och massorganisationerna spela en

stor roll. Fackföreningarna bibehåller sin karaktär av försvarsorganisationer för arbetarklassen.

Monopol, medelstora företag, banker och gods konfiskeras omedelbart av den proletära staten och överförs i statlig ägo. Den proletära staten kan överta mindre företag på annat sätt. Bönder, fiskare, fria yrkesutövare och andra som själva brukar de produktionsmedel de äger, tillåts under en övergångsperiod att behålla dessa. De får sälja sina produkter genom statliga försäljningsorganisationer på villkor som fastställs genom förhandlingar. Eftersom småproduktionen är en grogrund för ett kapitalistiskt produktionssätt, är det en medveten politik under socialismen att göra alla småborgare till anställda arbetare och därmed avskaffa småborgerskapet som klass.

Produktionen under socialismen har som målsättning att tillgodose folkets materiella och andliga behov och skapa de materiella betingelserna för kommunismen. Självförsörjning skall eftersträvas på alla rimliga områden. Produktionen måste därför organiseras så att den kan tillvarata alla mänskliga och materiella resurser på det effektivaste sättet utan att det leder till rovdrift på människor och natur eller bidrar till att försämra jordens klimat. Detta förutsätter att profiten som drivkraft för produktionen har avskaffats. Under socialismen är produktionen planerad, det vill säga, den utgår från en central plan som fastställts efter omfattande och grundliga diskussioner inom det arbetande folket.

Socialismen ekonomiska uppbyggnad förutsätter en allsidig utveckling av landet. Utarmningen av norra Sverige och koncentrationen av människor och produktion till ett fåtal storstadsområden måste brytas. Målsättningen är i stället att på lång sikt skapa ett sammanhängande industri- och jordbrukslandskap, liksom att både administration och produktion decentraliseras. Skillnaden mellan stad och land måste steg för steg raseras.

Avslutning

Kommunistiska Arbetarföreningen har en stor uppgift framför sig. Om du dras till kommunismen – kom med och hjälp till att bilda ett revolutionärt maoistiskt parti. Kom med och led utvecklingen till hållbart samhälle fritt från exploatering, krig och elände. Kom med och förpassa kapitalismen till historien.

Förhoppningsvis vill du veta mer om KAF. Du kan här läsa vårt mer detaljerade program: *arbetarforeningen.se/program*

**Kommunistiska
Arbetarföreningen**

www.arbetarforeningen.se
kommunistiska-arbetare@protonmail.com